

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:799

av Lena Ek och Johan Hedin (C)

Ersättningar till brottsoffer och Brottsoffermyndighetens verksamhet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hur brottsoffers rättigheter kan tas till vara bättre vid skadestånd och ersättningar som beslutats av domstol.

Motivering

Brottsoffermyndigheten har nationellt ansvar för tre verksamhetsområden: handläggning av ärenden om brottsskadeersättning, administration av brottsofferfonden samt att vara ett kunskapscentrum. Om den som begått brott saknar förmåga att betala utdömt skadestånd och om det saknas försäkring för skador kan offret ha rätt till ersättning av statliga medel. Myndigheten har också en enhet som därefter söker få brottslingen att betala skadestånd och ersättningar, s.k. regress.

Det svenska systemet för ersättning till brottsoffer innehåller några delar som är stötande för allmänhetens rättskänsla. Först det faktum att brottsoffret själv ska ta kontakt med kronofogde och försäkringsbolag för att rent faktiskt få den ersättning som rätten i lagakraftvunnen dom beslutat. För det andra att brottsoffret självt ska ta kontakt med Brottsoffermyndigheten för att få den ersättning brottsoffret har rätt till men som inte gått att få genom kronofogdens agerande eller genom försäkringsbolag. För det tredje att Brottsoffermyndigheten gör en ny bedömning av de ersättningar som fastställts genom lagakraftvunnen dom. Väldigt ofta innebär omprövningen att ersättningarna sätts ned till en mycket lägre nivå än den som domstol bedömt som skälig. För det fjärde att BrOMs beslut kan överklagas inom myndigheten själv och därefter av Nämnden för brottsskadeersättning, vilket i sig innebär en ytterligare

prövning för brottsoffret. Sammanlagda hanteringen av ersättningsfrågan kan i det här systemet ta flera år vilket innebär orimligt lång tid från brottets begående. Det innebär i sin tur att ersättningar och skadestånd som syftar till att ersätta skador, sveda och värk och som skulle använts till att hjälpa brottsoffret försenas och förminskas på ett oacceptabelt sätt.

Sammantaget innebär det svenska systemet en orimlig hantering av brottsoffers ersättningsanspråk och regeringen borde skyndsamt utreda hur brottsoffers rättigheter bättre kan tillvaratas när det gäller bedömning av skadestånds och ersättnings storlek, sättet för utbetalning och hanteringstider, samt det sammantagna skyddet för brottsoffer.

Lena Ek (C)

Johan Hedin (C)